

uheldig Virkning. Den unge Svend kommer meget ofte hurtigt til at indstille sig paa en Levofod, han ikke kan opretholde, idet hans Indtægter ikke senere stiger. Men jeg tror, at vor Skattelovgivning netop overfor den Type af unge Mænd virker meget heldigt. Det kan jo hælde, at den unge Mand opsparer, men det er vist ikke meget ofte. Og givet tror jeg i hvert Fald det er, at for saa vidt den unge ikke opsparer, vil en meget stor Del af det Forbrug, som ligger udenfor Nødvendigheden, netop falde paa de ovennævnte Luksusting og gennem den nye skattetekniske Udvikling ad indirekte Vej i høj Grad beskattes. Altsaa, denne unge Mands Penge vandrer i høj Grad gennem denne Beskatning ind i Statskassen. Jeg tror, at dette er en meget sund Ting, idet jeg altsaa erklærer mig forvisset om, at Forbruget i al Almindelighed maa betegnes som unyttigt og som værende af den Art, at det ikke mindst for ham selv vilde være lige saa godt, om en hel Del deraf ikke fandt Sted. Naar man da kan have denne Bivirkning, at en hel Del af hans Penge gaar ind i Statskassen, har vi her en Skattelovgivning, jeg paa ingen Maade anser for uheldig.

Jeg maa altsaa hævde, at det Forhold, vi har mellem indirekte og direkte Beskatning, i det væsentlige er godt, men jeg maa ogsaa hævde, at vi har hørt Udtalelser her fra denne Talerstol fra en betydelig Socialdemokrat, nu afdøde Redaktør Jacob Christensen, som i sin Tid var Ordfører for Lovforslaget om kommunale Skatter, Udtalelser, hvis Mening ganske afgjort var den, at man i Byerne var nødt til at faa en større Beskatning af faste Ejendomme, fordi den direkte Beskatning var ansændt saa højt, som den overhovedet kunde taale at blive. At den højtærede Finansminister fremsætter dette Lovforslag, som han nu en Gang har fremsat, og som paa den Tid, det fremsattes, ikke betød nogen saa særdeles stor Forhøjelse, viser faktisk, naar det sammenlignes med Udtalelser, der er fremsat paa Vælgermøder, at man paa det ansvarlige Sted, som jo dog i denne Forbindelse først og fremmest er Regeringen, i Virkeligheden var klar over, at det ikke var muligt at gaa videre ad den direkte Beskatnings Vej, og det skal sikkert nok ogsaa vise sig; det var altsaa ogsaa det, som det dalevende Medlem Redaktør Jacob Christensen gav Udtryk for (*Wilmann*: Er Ejendomsskatter ikke direkte Skatter?). Der bliver spurgt mig, om Ejendomsskatten er en indirekte Skat. Jeg ved vel, at dens Plads paa Finansloven er blandt de direkte Skatter, men

ingen har for mig kunnet give nogen fornuftig Begrundelse af, at en Beskatning, for saa vidt den hviler paa Huse med mange Boliger, ikke faktisk er en indirekte Beskatning. Jeg ved ogsaa, at man i mange Tilfælde, naar der har været Tale om Huslejelovgivningen i de senere Aar, netop har indstillet sig paa, at visse Skatter, som man havde tænkt sig at kunne paalægge Ejendommene, skulde lægges over paa Lejerne; jeg skulde dog mene, at dette turde være et Bevis for, at de saakaldte Ejendoms-skatter udmærket godt kan være indirekte Skatter, jeg tror, de er det overalt, hvor ikke Ejeren alene bebor eller udnytter det paagældende Hus.

Jeg maa altsaa for saa vidt hævde, at tidligere Udtalelser fra snart sagt alle Sider noksom viser, at den direkte Beskatning, vi har i dette Land, sandelig er rigelig høj, og derfor vil jeg ogsaa hævde, at der vilde være god Grund til nu, hvis Finanserne paa nogen Maade tillader det, at nedsette den direkte Skat ved Bevilling paa Finansloven ved tredie Behandling.

Jeg skal derefter fremsætte nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister alene, og jeg skal da først sige et Par Ord om Højesteretsdommen. Den højtærede Finansminister beroligede mig med, at Departementet ikke vil sidde en absolut klar Højesteretsdom overhørig. Nogen Frygt i den Henseende har jeg ærlig talt ikke næret. Hvad jeg derimod tror der vil komme ud af det noksom omtalte Cirkulære, er, at vi atter vil faa en Domsafsigelse, som kunde have været undgaaet. Vel har jeg udtalt, at den paagældende Højesteretsdom var uklar, men det forekommer mig, at den Forstand, hvormed man har læst denne Dom i Skattedepartementet, ogsaa har været uklar, for ellers tror jeg virkeligt, at man meget vel kunde have fundet ud af, at der laa noget andet og mere i Højesterets Dom end det, Departementet har lagt i den. Jeg beklager, at man ikke har været, om jeg saa maa sige, noget mere bevægelig overfor Dommen. Jeg har ikke truffet synderlig mange, som har haft nogen Forudsætning for at bedømme, hvad der laa i Højesteretsdommen, uden at de har været fuldkommen klare over, at en Del af Strejkebidragene har man gennem denne Dom ønsket at fritage. Men hvad gør man i Cirkulæret? Der udelukker man fuldkommen dette og udelukker det ud fra en efter mine Begreber fuldkommen formalistisk Betragtning, idet man siger: Der findes ikke i de Foreninger, som modtager disse Penge, en skarp Skillelinie mellem, hvad